

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Det er en ganske fejl Opfattelse af det ærede Medlem. Der stadfæstes ingen Skoleplan, der har anden Bestemmelse herom end den, at Forskolelærerinden kun maa undervise Elever indtil 10 Aars Alderen.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

K. M. Klausen: Vi talte slet ikke om nu, hvilken Aldersgrænse der var, men om, hvorvidt Tallet $\frac{1}{3}$ eller $\frac{1}{2}$ passede. Den højtærede Minister maa helt have overhørt, hvad Talen drejede sig om.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Talen maa dog i væsentlig Grad dreje sig om, i hvad Aldersklasse de Børn skulle være, der gaa i Forskolen. Børneantallet vil jo ikke kunne deles lige mellem Læreren og Forskolelærerinden, naar det paa Forhaand er givet, at Forskolelærerinden kun maa have Børn indtil 10 Aars Alderen.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

K. M. Klausen: Den ærede Minister kan dog ikke være uvidende om, at der er sat et bestemt Antal, som en Lærer maa undervise, og over hvilket der ikke maa gaa. Hvis Børnetallet f. Eks. er, jeg vil sige 148, vil Følgen blive den, at Forskolelærerinden faar Halvdelen og Læreren den anden Halvdel.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Ja, det Regnestykke tror jeg er uforstaaeligt for enhver Tilhører. Naar Forskolelærerinden kun maa læse med Børnene indtil 10 Aars Alderen, kan Resultatet aldrig blive, at hun skal læse med Halvdelen af 148, uanset disses Alder.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

K. M. Klausen: Ministeren kan dog ikke være uvidende om, at Forskolelærerinderne mange Gange læse med Børn, der ere ude over 10 Aars Alderen.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Det maa i alt Fald være de lokale Skoleautoriteters Sag at paase, at den af Ministeriet stadfæstede Skoleplan overholdes, og jeg er ikke vis paa, at det ærede Medlem har Eksempler, der tale i modsat Retning. (*K. M. Klausen:* Jo, mange Eksempler.) Lad os da blot faa et eneste!

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Guldbrandsen: Jeg tillader mig at foreslaa Forslaget henvist til det saakaldte Lønningsudvalg.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2051 ff.; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 633—34).

Der var ikke stillet noget Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Kvist): Det Udvalg, som har haft Lovforslaget til Behandling, har ikke fundet Anledning til nogen Bemærkning hverken angaaende Forslaget eller angaaende den af Landstinget afgivne Betænkning, og Udvalget indstiller derfor Forslaget til uforandret Vedtagelse her i Tinget.

Indenrigsministeren (Berntsen): Da der ikke foreligger noget Ændringsforslag,